

Επιστρέφει η σιωπή

Στίχοι: **B.D Foxmoor**

Μουσική: **B.D Foxmoor**

Εκτελέσεις:

tive Member

2.B.D. Foxmoor

Σκάσε κουφάλα ζωή και φαντάσου μια εικόνα,
με τα μάτια, λέει, κλειστά να σε περνάω από βελόνα
και μ' αυτή να κεντάω κάργα στιγμές στο πετσί μου,
όσα έχω πάνω μου, είναι πατρίδα και γη μου.
Μα την αφή μου και τον νου μου τον άχρονο,
μα τη φωνή μου και το αίμα μου το άφθονο,
εμένα πάντα από μακριά μόνο μου γνέφει,
δε με φοβίζει που η σιωπή με κραυγές επιστρέφει;
αλαλιασμένη και ψευτονοικοκυρεμένη,
παστρικιά πουτάνα, καλοπληρωμένη,
καλά φτιαγμένη, λιγωμένη απ' το αιώνιο πιόμα,
γι' αυτό σου λέω μένω εδώ μπας κι ανταμώσω το γιόμα,
όμορφο τόσο που να θέλω να μου δώσω
όμορφο τέλος μα δε γαμιέται, δε θα προδώσω.
Θα με φωνάζω συνέχεια ψεύτη
μέχρι να `ρθεις, δειλέ μου επισκέπτη.
Και σαν κυλήσεις προς τα εδώ, φέρε μου λίγο αέρα
κι αν θέλεις, πες μου, έξω είναι νύχτα ή μέρα
Αν κάτσεις ώρα, φτιάξε μου λίγο το κέφι;
μα κάνε γρήγορα, γιατί η σιωπή επιστρέφει.

Επιστρέφει, είναι κοντά η σιωπή.
Στις αυλές των θαυμάτων η ντροπή βγάζει το άχτι,
μασάει τη ρίζα η ψυχή μου να κοπεί,
θα σκεπαστώ με τη δικιά μου τη στάχτη.
Επιστρέφει και καταπίνει φωτιές,
πίνει μεδούλι και μετράει τους σφυγμούς σου,
ξέρει καλά πως τρελάθηκες χθες,
είναι κοντά και ακούει τους λυγμούς σου.

Δυο λόγια μόνα κι απλά θέλουν πια κόπο διπλό
κι έχουν για αντίβαρο τον χρόνο τον ανύποπτο,
απαλά σε σκουντάνε κι ένα οδηγό έχουν τυφλό
που σέρνει σκυλούς φιμωμένους χωρίς φίμωτρο.
Στη σιγαλιά ξαναζεσταίνουν τα παλιά, μα ούτε γουλιά,
ξεσαλωμένα, θολωμένα, δε κερνάνε κανένα,
κοκορεύονται για φως αληθινό στην αντηλιά,

κουλουριασμένα ζητιανεύουν με χέρια κομμένα.
Γλύφουν το δρόμο να γυαλίζει που η σιωπή ακολουθάει;
κάτι μέρες μετράει σε καιρό που τη βοηθάει.
Γι' αυτό σου λέω μένω εδώ μπας και στα πάντα τη σπάσω,
κάτω απ' των στίχων τη σκιά να ξαποστάσω.
Κι όσο γυρεύεις το λόγο θα βρίσκεις φόβο,
κι αν μαγειρεύεις μια γέννα, ό,τι μας δένει, θα κόβω.
Θα ζω μ' αέρα, θα ταξιδεύω σαν σφαίρα,
θα χτυπάω με το κενό και θα γιατρεύω μ' αιθέρα
κι εσύ δε θ' αντέχεις, μα θα τρέχεις στην ουσία
να βαφτίζεις το τυχαίο συνωμοσία
κι εγώ θα βάζω το κεφάλι τη ρίζα να καταπιεί,
γιατί επιστρέφει κι είναι κοντά η σιωπή.

Καταχώριση στο stixoi.info: kyan prap, 12-04-2006

http://www.stixoi.info/stixoi.php?info=Lyrics&act=details&song_id=15077

www.stixoi.info